

Naar de Duitse Waddeneilanden

Wij, Dinie en Peter Oord maken, als eigenaren van de ABIM werf, een reis naar de Duitse Waddeneilanden. We varen met een ABIM-Classic 134 Superior, genaamd "Off-Line", ons allernieuwste model dat we dit jaar introduceerden.

We beginnen de beschrijving van onze reis op het moment dat we uit Delfzijl vertrekken. Op Borkum na, willen we deze reis alle Duitse Waddeneilanden bezoeken. Vanaf het laatste eiland, Wangerooge, varen we naar Wilhelmshaven van waaruit we via het Ems-Jadekanaal en Emden, weer terugvaren naar Delfzijl. De reis vanaf Ossenzijl duurt iets meer dan 2 weken en de afstand is ca. 650 km.

Vrijdag 23-08 (naar Greetsiel)

Eén van de dingen die ons bij de voorbereiding van deze reis opvielen is dat er weinig informatie te vinden is over de vertrektijden tussen de Duitse eilanden. We zijn daar lang naar op zoek geweest, maar hebben dat niet gevonden. Wel kwamen we tijdens die zoektocht een app tegen genaamd Quick Tide. Je vult de datum van je reis en het wantij dat je wilt oversteken in en Quick Tide geeft je de tijden aan waarbinnen dat kan. Als we deze app in combinatie met PC Navigo, de routeplanner die we aan boord hebben, gebruiken, is het gemakkelijk uit te rekenen hoe laat we ergens moeten vertrekken. Dit hebben we al vanaf de eerste dag op zee, ons vertrek uit Delfzijl, toegepast. Om vanuit Delfzijl in Greetsiel te komen, ons doel voor vandaag, moeten we over een wantij in de Osterems. Dit

staat een groot deel van het tij droog en is alleen op- en rond hoogwater over te steken. Vandaag is het om 11.16 uur laagwater in Delfzijl en hebben wij berekend dat we 30 minuten voor laagwater moeten vertrekken omdat volgens Quick Tide het wantij vanaf 13.44 uur met ons schip met onze diepgang overgestoken kan worden. Wel hebben we er rekening mee gehouden dat we al snel tegenstroom van het opkomende water zullen hebben.

Zo gezegd, zo gedaan, we vertrekken onder een blauwe hemel en een prachtige zon richting de Eems. Het witte kielzog laat een spoor achter ons schip als we met een snelheid van ca. 12 km. per uur oversteken naar de rode betonning. In de verte zien we aan bakboord de grote torens van Eemshaven die we, naar later blijkt, nog zien als we de sluis van Leysiel naderen.

Op de Eems

We slingeren zo over het wad, zien ondertussen ook nog 2 bruinvissen zwemmen, en zijn erg trots dat we precies om 13.40 uur bij het wantij arriveren. De dieptemeter zakt nu snel terug naar een bedenkelijk niveau, maar langzaam varend komt deze niet onder de "rode streep". Het wantij is

slechts een kleine 500 meter lang, dus al heel snel kunnen we dit alweer achter ons laten en hebben weer voldoende water onder de kiel. Om 15.15 uur melden we ons bij sluis Leysiel, die ons meldt dat we 10 minuutjes moeten wachten. We varen, samen met een rondvaartboot, de sluis in en worden snel afgeschut. Uit de sluis komende is het nog een 3 kwartier varen voordat we Greetsiel bereiken. Dit water doet sterk denken aan het Lauwermeer, waarschijnlijk komt dat omdat ook dit een afgesloten zeearm is.

Greetsiel, met haar grote vissersvloot, blijkt alleszins de moeite waard.

Greetsiel

Gegroepeerd om een oude sluis zien we veel leuke terrasjes en allerlei winkels met leuke accessoires waarvan vele een nautische achtergrond hebben.

Zaterdag 24-08 (naar Juist)

Vanwege het getij vertrekken we pas om 13.15 uur, dus hebben we de hele morgen om door het prachtige dorpje te slenteren. De zon schijnt opnieuw weer volop en in de prachtige straatjes en steegjes van Greetsiel wordt het al lekker wam. Alles wat je hier ziet is erg schoon en goed verzorgd. Nergens

verveloze huizen, geen rommel of onkruid op de trottoirs, gewoon netjes. De winkeltjes met een gevarieerd assortiment nodigen uit tot een bezoekje hetgeen we dan ook regelmatig doen. Tegen het middaguur lopen we terug naar de "Off-Line".

Om 13.15 uur gaan de trossen los en varen we rustig naar de sluis. Daar moeten we een behoorlijk tijdje wachten en ook na het openen van de deuren duurt het nog even omdat er meerdere jachten aankomen varen die ook geschut willen worden. Voor onze planning maakt dat niets uit omdat we tussen 16.00 en 19.00 uur over het wantij van het Juister Wattfahrwasser kunnen varen.

Uit de sluis gekomen zetten we de motor weer op een snelheid van ca. 12 km. per uur.

Naar Juist

Vlak onder Juist, spreek uit als "Juust", begint het wantij. Hier zijn geen boeien gelegd, maar prikken gestoken. De vaargeul slingert zich nu van links naar rechts, soms ligt de jachthaven recht voor ons, dan lijkt het weer alsof we compleet de verkeerde kant opgaan. In kilometers is dit niet zo'n groot wantij, maar door het geslinger duurt het langer dan je vooraf zou verwachten.

Aangekomen op het eiland blijkt dat de jachthaven helemaal stamp- en stampvol ligt. Vreemd, terwijl wij deze 2 dagen op het Wad bijna alleen gevaren hebben, lijkt wel of alles zich hier verzameld heeft. Dan wijken we maar uit naar de grote haven, waarbij we langs zij bij een Nederlandse platbodem afmeren. Ook deze haven zal, net zoals de jachthaven, droogvallen. Dat betekent dat er dan geen schepen meer in- en uit kunnen varen. Je hebt steeds rondom hoogwater een (korte) periode dat er in- en uitgevaren kan worden, daarna is dat niet meer mogelijk.

We komen in gesprek met de schipper die verteld dat hij morgenvroeg graag om 7.00 uur wil vertrekken om in 1 keer buitenom naar Schiermonnikoog te zeilen. Dat wordt dus vroeg dag voor ons, maar misschien vinden we dan wel een plekje in de haven.

Zondag 25-08 (Juist)

Omdat de buurman al om 7.00 uur vertrekt, staat onze wekker op deze zondagmorgen op 6.15 uur! Maar, als we op het achterdek komen worden we ontvangen door een prachtige zonsopkomst, dat beloofd weer wat voor vandaag. Omdat er intussen in de jachthaven ook al wat beweging is, varen we daar in en vinden een hele mooie plek aan een klein steigertje. Dat zal wel betekenen dat, als de haven straks droog gaat vallen, de "Off-Line" behoorlijk scheef komt te liggen, omdat hier waarschijnlijk altijd een klein bootje heeft gelegen. Die heeft een kleine kuil voor zichzelf gegraven en dat zal niet voldoende zijn

voor ons. Maar, we liggen wel in de jachthaven!

Een beetje scheef!

Als we alles aan boord hebben opgeruimd en de fietsen uit de bank hebben gehaald, gaan we Juist verder verkennen. De vorige keer dat we dit eiland bezochten hadden we daar te weinig tijd voor en dat gaan we nu inhalen. We fietsen eerst naar het Kurhaus en het Noordzee strand. Van daaruit door het dorp richting de meest westelijke punt van het eiland, van waaruit we het eiland Borkum zien liggen.

Op Juist rijden slechts 3 auto's, de ambulance, de huisarts en de brandweer. De politie op dit eiland beschikt over dienstfietsen. Verder zie je heel veel paarden en wagens. Zo worden de eilandbezoekers, die met de veerboot aankomen, allemaal met paard en wagen opgehaald. Ook zie je langs de fiets- en wandelpaden houten hutjes staan waar de gasten van de

hotels en pensions hun bagage naar kunnen zetten als ze weer naar huis toe gaan. Een paardenkar haalt die bagage dan op en brengt dit naar de veerboot. Het eiland Juist is slechts 500 meter breed en 17 kilometer lang. (In ons vorige verslag stond 12 km. maar dat is dus 17 km.)

Tijdens onze fietstocht bezoeken we o.a. de Hammersee, ontstaan doordat het eiland in 1651 in 2 delen "gebroken" werd hetgeen pas ca. 200 jaren later werd hersteld door middel van kunstmatige duinen. Nu is de Hammersee een, door de jarenlange regenval, zoet water meertje. Door de combinatie van het ontbreken van auto's, de vele paarden en wagens, het droogvallen van de haven en het feit dat je in 500 stappen vanaf de haven aan het Noordzeestrand bent, heeft dit eiland vanaf ons eerste bezoek al grote indruk op ons gemaakt.

Paard en wagen

Voordat we naar de boot terugfietsen om wat te eten, stoppen we bij de supermarkt om een paar boodschappen te doen. De middag brengen we door op het strand en wagen zelfs een duik in het heerlijke zeewater.

Aan het einde van de middag zijn we

weer aan boord, het is straks hoogwater en dan gebeurt er weer van alles in de haven. De veerboten, die uiteraard ook aan de grond lagen, kunnen eindelijk weer varen en ook in de jachthaven vertrekken er velen.

Maandag 26-08 (naar Norderney)

Ook vanmorgen bepaalt het getijde weer onze klok. Dat zal de komende dagen ook wel zo blijven, daar ben je zo weer aan gewend. We vertrekken om 7.35 uur met hoogwater om met de stroom mee over de wantijen Juister Wadvaarwater en Memmert Wadvaarwater te komen. De zon schijnt alweer volop, alleen is het vochtig geweest want de boot is kletsnat.

De oversteek tussen Juist en Norderney verloopt heel wat rustiger dan de vorige keer, toen we behoorlijk zwaar weer hadden. Nu is het bijna windstil, al dagen is de windrichting Oost, en komen er geen hoge golven uit het zeegat.

Om 9.30 uur varen we de haven van Norderney binnen. Een klant van ons, Hartmut, staat ons al op te wachten en met hem een Nederlands echtpaar, vrienden van hem, die ook met de boot naar Norderney zijn gekomen. De schipper daarvan, Henk, is een zeer ervaren schipper die o.a. jarenlang met gezelschappen hier op de Duitse Waddenzee heeft gevaren.

Na het afmeren en de begroeting maken wij de vouwfietsen klaar om een mooie tocht over Norderney te maken. In de middag fietsen we naar het strand en genieten daar van de zon, het zand en de zee.

Vanavond zijn we door Henk uitgenodigd om mee te gaan naar het het "Conversationshaus" op de Kurplatz, waar een soort Shantykoor, allemaal bekenden van hem, op zal treden. Het zijn zo'n 25 mannen, allen woonachtig op Norderney die alleen maar zelf geschreven nummers zingen, die te maken hebben met het eiland, de Waddenzee en/of de haven. Al met al wordt het een leuke voorstelling waarna we nog een drankje nemen in een kroegje in het centrum van Norderney.

Conversationshaus

Dinsdag 27-08 (naar Baltrum)

Als we bovendeks komen, blijkt Hartmut al vertrokken te zijn en zijn Henk en Dieta ook al druk bezig om alles voor vertrek klaar te maken. Zij varen vandaag naar respectievelijk Emden en Delfzijl en moeten over 2 wantijen die redelijk ver uit elkaar liggen. Voor Henk is dat geen probleem, die heeft een zeer snelle boot met 2 motoren van elk 470 pk., maar Hartmut zal behoorlijk door moeten varen om dat laatste wantij in de Osterems tijdig over te kunnen varen.

Het wordt vandaag weer ca. 28 graden en om 8.50 uur hoogwater. Het wantij

'Norderneyer Wadvaarwater' ligt op een klein uurtje varen vanaf de haven. Wij vertrekken om 7.40 uur en varen onder de kust van Norderney rustig richting Baltrum. Halverwege zien we 2 grote zogenaamde pijpenleggers, die hier in de Waddenzee de pijpleiding aanleggen voor de gasleiding die, onder het eiland Norderney door, tussen Noorwegen en het vaste land van Duitsland wordt aangelegd.

Als we over het wantij zijn komen we een visserskotter tegen die haar netten aan beide zijden uit heeft staan, een heel fraai gezicht natuurlijk. Op de meest oostelijke punt van Norderney zien we een grote groep zeehonden maar ook duikt Baltrum al voor ons op. De eilanden lijken wel aan elkaar vergroeid, zo smal is het, niet bevaarbare, zeegat.

Aan een buitensteiger van de jachthaven is een mooie ligplaats voor de "Off-Line" en zo liggen we om 9.15 uur al vast. Baltrum is voor ons alweer het derde eiland maar vanuit het westen gezien het 4e van de 7 Oost-Friese Waddeneilanden.

De fietsen staan al snel op het steiger en we fietsen eerst een rondje door het kleine maar ontzettend fraaie dorpje, waar de huizen en pensions zoals lijkt totaal ongecontroleerd zijn neergezet. Juist het ontbreken van de gewoonlijke structuur van straten en kruisingen maakt dit dorpje zo bijzonder. Het totaal autovrije Baltrum mag met haar slecht 6,50 km² en slechts ca. 650 inwoners dan wel het kleinste van deze 7 eilanden zijn, maar volgens ons zeker niet de minst aantrekkelijke. Omdat bijna alle huizen ingericht zijn als pension, schijnt Baltrum het hoogste aantal toeristen per inwoner

aan de Noordzeekust te hebben.

Het strand waar we naar op weg zijn is ook heel erg mooi. In tegenstelling tot de stranden van de vorige eilanden is dit veel smaller, zodat je eerder bij de (Noord) zee bent. We blijven op het strand tot halverwege de middag en keren dan terug naar de haven.

Daar zien we dat een gedeelte van de haven, en bijna het gehele Wad is drooggevallen. Op dat drooggevallen Wad, waar wij morgen moeten varen, zien we verschillende groepjes Wadlopers, die de vrij korte afstand naar het vaste land binnen 1 getijde heen- en terug overbruggen.

Vanavond gaan we Baltrum verder ontdekken. We steken heel snel de landingsbaan van het kleine vliegveldje over en bevinden ons al snel in de prachtige duinen. Op verschillende plekken zijn uitkijkposten ingericht van waaraf je het hele eiland kunt overzien. In het noorden zien we de Noordzee, in het zuiden de nog steeds grotendeels drooggevallen Waddenzee. In het westen is Norderney goed zichtbaar, en heel dichtbij in het oosten, ons doel voor morgen, het eiland Langeoog.

Vanaf uitkijkpost

We besluiten onze fietstocht bij het veersteiger, waar net een veerboot binnenkomt. De toeristen kunnen gebruik maken van paard en wagen die hen naar het pension of hotel brengt, of ze zetten hun bagage op de daarvoor bestemde karretjes met naamschilden van de pensions en lopen zo naar hun bestemming. Als de fietsen weer aan boord zijn gezet genieten we nog lang van deze mooie avond en het prachtige uitzicht over het Wad.

Woensdag 28-08 (naar Langeoog)

Omdat het getijde iedere dag opschuift, worden onze vertrektijden zo langzamerhand weer normaal. Vandaag is het om 10.30 uur hoogwater en vertrekken we om 9.00 uur. Dat is een beetje aan de vroege kant want hier onder Baltrum ligt het ondiepste gedeelte van de Duitse Waddenzee. Omdat dit gedeelte ook het smalste deel tussen de eilanden en het vasteland is, wordt dit ook wel de flessenhals van het Wad genoemd.

Alles gaat goed, we houden voldoende water onder de kiel en meren al om 10.15 uur af in de grote jachthaven op Langeoog.

Dit eiland is ca. 14 km. lang en heeft een oppervlakte van 19,6 km. De bijzonderheden van dit eiland zijn o.a. dat Lale Andersen, de zangeres van het beroemde nummer 'Lili Marleen' hier gewoond heeft en begraven ligt. Haar standbeeld staat in de hoofdstaat, waar zij op de haar bekende manier, geleund tegen een lantaarnpaal, als het ware haar nummer zingt. Verder merken wij tijdens onze fietstocht dat de betonplaten, gebruikt voor het grote

militaire vliegveld dat hier in de 2e wereldoorlog lag, nog steeds in gebruik zijn. De meeste straten zijn hiervan voorzien, hetgeen niet altijd even lekker fietst.

Het dorpje ligt op 5 km. afstand van de veerbootkade en de jachthaven, maar voor de toeristen pendelt er een gratis treintje heen en weer.

We beginnen onze verkenning uiteraard in het dorpje, dat veel aan restaurants, terrassen en winkels te bieden heeft.

Lale Andersen

Daarna fietsen we in de richting van het strand, maar dat blijkt een hele opgave te worden om daar te komen. Als je al boven op de duinen geklommen bent, moet je eerst nog minstens 500 meter door de duinen lopen alvorens het strand te zien. Als dan ook nog blijkt dat dit strand ca. 500 meter breed is geven de "Oordjes" het op. Bij 28 graden Celsius al dat geklim

en geloop, het moet wel leuk blijven.

Via de andere kant van het eiland fietsen we in een grote boog terug naar de jachthaven. Deze blijkt ondertussen droog te vallen en niet weinig ook. De "Off-Line" lijkt wel op het droge te staan, er is nog maar weinig water om de boot heen.

Langeoog is tot op heden voor ons het minst leuke eiland, maar het weer en het uitzicht op het Wad vanuit de grote jachthaven maken veel goed.

Donderdag 29-8 (naar Spiekeroog)

Om 9.00 uur, 1 ½ uur voor hoogwater, verlaten we de haven van Langeoog. Het heeft vannacht geregend en ook nu is het, voor het eerst sinds we aan deze reis begonnen zijn, grijs en grauw. Ook staat er een stevige wind, met windkracht 4 en uitschieters naar 5. Gelukkig is de windrichting zuidwest, dus hebben we de golven mee.

Om 10.30 uur zijn we al afgemeerd op het "groene eiland" Spiekeroog. Dit wordt zo genoemd omdat het erg bosrijk is. Spiekeroog heeft een prima jachthaven die overigens ook droogvalt.

Het eiland is ca. 10,5 km. lang en heeft een totale opp. van 18,25 km. Staat Langeoog bekend om haar vele fietspaden en is daarmee een "fietseiland", Spiekeroog is echt een eiland voor wandelaars. Dat houdt bijvoorbeeld in dat er in het dorpje en op vele (brede) paden niet eens gefietst mag worden. Spiekeroog is een prachtig eiland met een heel leuk klein dorpje dicht bij de haven.

Om 11.00 uur zitten we al onze fietsen

en gaan eerst naar het dorpje. We slenteren door de leuke straatjes en bewonderen de huizen en de winkels. Het eiland heeft heel veel mooie vrijstaande huizen waarbij het opvalt dat alle ramen in hele kleine raampjes verdeeld zijn. Lekker als je ramen moet lappen, maar wel weer een detail dat volgens ons bij Spiekeroog hoort.

We posten ook weer 2 ansichtkaarten voor het thuisfront en zien dan een hele leuke tekst die op de brievenbus is aangebracht; "Het legen van deze brievenbus geschiedt niet op vaste tijden, maar is getijde afhankelijk".

Het is nog niet echt zonnig en er staat nog steeds een harde wind zodat we besluiten om vandaag niet naar het strand te gaan. We fietsen wel rond om het strand op te zoeken, maar zien daar uiteraard weinig beweging.

Weinig beweging

Op de "Off-Line" is het ook goed toeven en als later de haven droogvalt zien we hele groepen kinderen die gaan wadlopen. Vlak bij de haven landt ook nog een helikopter om vanuit de ambulance een patiënt naar het vasteland te brengen. Hopelijk is het niet al te ernstig, maar met zoveel toeristen op het eiland kan er natuurlijk altijd iets gebeuren.

Halverwege de middag komt het zonnetje er weer door en fietsen we opnieuw naar het dorpje en daarna verder door de duinen. Aan het begin van de avond bezoeken we het dorp opnieuw omdat we een leuke pizzeria hebben gezien waar we gaan eten.

Als we naar de haven terug fietsen lopen er ook veel toeristen in dezelfde richting. Er is om 20.00 uur nog 1 afvaart, vanmiddag kon er vanwege het getijde niet gevaren worden.

Vrijdag 30-8 (naar Wangerooge)

Het lijkt wat gewaagd, maar we vertrekken om 9.45 uur, ca. 2 uur en 3 kwartier voor hoogwater. Het grootse risico is dat het in de haven zelf nog te ondiep is, maar dan wachten we gewoon totdat er meer water komt. Gelukkig gaat het goed en al snel varen we weer op het Wad. Het is nu nog wat fris, maar het lijkt vandaag weer een mooie dag te worden.

Het wantij, waar we vandaag overheen varen, heeft voldoende water en snel naderen we het zeegat tussen Spiekeroog en Wangerooge. Ineens zien we zeehonden naast en voor de boot met ons mee zwemmen naar een zandplaat die voor ons ligt. We nemen snel gas terug en genieten ondertussen van dit schouwspel.

Om 11.30 uur liggen we alweer vast in de mooie ruime jachthaven van dit, voor ons, laatste Duitse Waddeneiland. Wangerooge is ook autovrij, heeft een oppervlakte van ca. 5 km². en wordt jaarlijks door ca. 80.000 toeristen bezocht. Het strand met de prachtige boulevard is eigenlijk de voornaamste reden om Wangerooge te bezoeken.

Aan de westzijde staat de oude en zeer markante “Westturm”, een niet meer in gebruik zijnde vuurtoren, die wij vanmorgen al vanuit de verte zagen staan. Daarnaast is een nieuwe vuurtoren geplaatst omdat Wangerooge op een heel belangrijk verkeerspunt in de Noordzee ligt.

Net ten noorden van dit eiland lopen, voor de zeescheepvaart, 3 heel belangrijke verkeersaders. De meest noordelijke is voor scheepvaartverkeer dat van- en naar de Elbe vaart, waaraan de grote zeehaven Hamburg ligt. De middelste “baan” is voor het verkeer dat van- en naar de Wezer (Bremerhaven) vaart, de onderste voor het verkeer van- en naar de Jade, naar o.a. Wilhelmshaven. Wilhelmshaven, ons doel voor morgen, is, naast een marinehaven, ook uitgegroeid tot een grote haven waar bulkcarriers en olietankers, diepstekers, kunnen laden en lossen.

We fietsen langs de “Westturm” en de nieuwe vuurtoren naar het dorpje dat ca. 6 km. verwijderd ligt van de haven. Toeristen kunnen gratis gebruik maken van een treintje die hen naar het dorp en weer terug brengt.

Net in het dorpje roept Dinie dat we linksaf moeten slaan, zij heeft daar een strandopgang gezien. We zetten de fietsen op, naar nu blijkt, de boulevard neer en staan eerst even te genieten van het mooie uitzicht. Links en rechts van ons strekt de boulevard zich uit, met leuke winkeltjes, terrasjes en een heuse openlucht bar. Voor ons het prachtige strand waar we wel een enorme branding op zien beuken. Verder naar het noorden zien we een grote hoeveelheid zeeschepen varen, het lijkt wel een file!

Strand Wangerooge

We wandelen met de fiets aan de hand langs de boulevard en genieten ondertussen van alles wat we zien. We verlaten de boulevard en slenteren even later door het dorpje. Veel winkels zijn hier niet, maar wat je nodig hebt kun je kopen, er is zelfs een mooie bloemenwinkel. Nadat we wat inkopen hebben gedaan, fietsen we langs het treinstation, wel een imposant gebouw, via een andere weg terug. We komen langs uitgestrekte heidevelden, die hier zo in de duinen liggen, en links van ons ligt de Waddenzee.

Als we dichterbij de haven komen, zien we dat het Wad wel, de haven niet droogvalt.

Het is zo bijzonder dat, we hebben nu tijdens 2 reizen alle 7 Duitse Waddeneilanden bezocht, elk eiland weer totaal anders is. Ze hebben allemaal hun specifieke kenmerken en eigenschappen, waardoor ze ook moeilijk met elkaar te vergelijken zijn.

Terwijl we naar de havenmeester gaan om liggeld te betalen, zien we net bij de havenmond een scherp zeiljacht helemaal scheef liggen. Vreemd om hier, in de havenmond, droog te vallen

zonder dat er gebruik gemaakt is van palen of andere steunen om de boot enigszins recht te houden. Slapen aan boord zal zo ook niet lukken lijkt ons.

Als we wat later op de avond terugkomen en de fietsen weer aan boord willen zitten, zien we dat het water wel ca. 5 meter lager staat dan vanmiddag. We zullen hard in de handremmen moeten knijpen om de fietsen langs deze steile helling naar beneden te krijgen.

Zaterdag 31-08 (Wilhelmshaven)

De trein met toeristen komt er alweer aan rijden om hen bij de veerboot af te leveren. Voor hen is de vakantie voorbij, voor ons nog niet. Toch hebben we aan het begin van de week besloten om op zijn laatst zaterdag het laatste eiland te verlaten en over te steken naar Wilhelmshaven. Vanaf zondag gaat het weer veranderen, maar vooral de wind en de windrichting worden dermate slecht dat we daar niet op gaan wachten. Ook lijkt het lang te gaan duren voordat daar verbetering in komt, dus wachten op weersverbetering heeft geen zin.

Het is vandaag om 13.23 uur hoogwater en we vertrekken, waarschijnlijk te vroeg, al om 10.10 uur.

Zo te zien wordt het weer een mooie warme dag, dus hebben we de bimini opgeklapt en zitten dus lekker in de zon.

Halverwege het eerste wantij wordt ons vroege vertrek afgestraft en schuift de "Off-Line" langzaam aan de grond. We laten haar even liggen, er komt de komende 3 uur nog zoveel water dat

ze vanzelf wel weer vrij komt. En inderdaad, na een klein kwartiertje zien het voorschip, door de dwarswind, wat bewegen en proberen we rustig weer te gaan varen. Af en toe horen en voelen we nog een lichte grondberoering, maar na een kleine 100 meter is ook dat voorbij. Dat wordt deze winter op de rug onder de kiel liggen en antifoulen!

Net over wantij

Tegen het oostelijkste deel van het eiland hebben enkele zeilschepen zich droog laten vallen en hebben over de zandplaat een prachtig uitzicht over de Noordzee. Wij draaien daar stuurboord uit en varen onder alweer een volgende zandplaat het volgende wantij op. Dit is dieper dan het eerste wantij plus dat er is door de vloedstroom natuurlijk ook weer water is bijgekomen.

Als we dat wantij achter ons gelaten hebben bevinden we ons op de Jade, die ons naar Wilhelmshaven voert. De vloedstroom helpt ons goed mee zodat we met een flinke snelheid over het grote water varen. Aan de rechterkant zien we prachtige zandstranden waar het lekker druk is. Daar liggen plaatsen als Horumersiel en Hooksersiel met jachthavens die eventueel als vluchthaven kunnen dienen als het

weer omslaat of de wind ineens toe gaat nemen.

Om 13.15 uur varen we de havenmond van Wilhelmshaven in waar we ons melden bij de zeesluis. Deze geeft aan om ca. 13.45 uur te gaan schutten, dus meren wij de "Off-Line" voor de sluis af. Om ons heen zien we enkele marineschepen, waar Wilhelmshaven om bekend is.

Enkele marineschepen

Na het schutten meren we af bij Marina Cramer, geen mooie jachthaven, maar alternatieven zijn er volgens ons niet.

Morgen gaan we het Ems-Jade kanaal op dat via Aurich naar Emden voert.